

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 7T/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521010046
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Némethová Stiffelová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2021:1521010046.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, samosudkyňou JUDr. Erikou Némethovou Stiffelovou, v trestnej veci proti obž. U. M., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.07.2021 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

U. M., nar. XX.XX.XXXX v O. K., trvale bytom V. XX, okr.
O. K.,

sa uznáva vinným, že

bol dňa 5.6.2020 v čase asi o 17.40 hod. na Belinského ulici č. 2 v Bratislave, kontrolovaný hliadkou Policajného zboru, nakoľko hliadka vykonávala preverenie oznámenia k ukradnutej kabelke, v ktorej sa nachádzal okrem iného aj mobilný telefón, ktorý bol lokalizovaný na ul. Belinského č. 2 Bratislava, keď prišli na ul. Belinského č. 2 pred vchod do obytného domu, tak si všimli osobu mužského pohlavia, ktorá keď ich zbadala, tak rýchlo zmenila smer ktorým išla, taktiež opis tejto osoby sa podobal osobe, ktorá mala odcudzit' uvedenú kabelku, čo v príslušníkoch PZ vyvolalo podozrenie, preto sa rozhodli menovaného skontrolovať, pričom pri kontrole po zákonom poučení dobrovoľne hliadke PZ vydal 1 ks. plechovú tubu o rozmere cca. 30 cm s obsahom zelenej rastliny, pričom znaleckým skúmaním bolo zistené, že v predloženej plechovej tube s vrchnákom „Barilla“ sa nachádzalo čerstvé konope s upotrebiteľnou hmotnosťou po vysušení 28,74 g, s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 5,5 % hmotnostných, obsahujúce 1581 mg THC, čo predstavuje 58 bežných jednotlivých dávok drogy, ktoré neoprávnene prechovával a ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené podľa zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok a účinná látka

7T/4/2021

tetrahydrokanabinol (THC) je zaradený podľa zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny psychotropných látok,

teda

- neoprávnene zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku,

čím spáchal

zločin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona

Za to sa

odsudzuje:

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. e), ods. 4 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa §§ 49 ods. 1 písm. a), 51 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému ustanovuje skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas skúšobnej doby.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci proti obž. U. M., bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného a oboznámením listinných dôkazov.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.07.2021, súd umožnil obžalovanému urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a), b), c) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov a bol poučený v súlade s § 257 ods. 5 až 8 Trestného poriadku, že ak urobí vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nepopretie spáchania skutku bude súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutia považovať za priznanie spáchania skutku, pričom vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné ani odvolaním, ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Obžalovaný U. M. urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, teda vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku tak, ako je to uvedené v obžalobe.

Na otázky samosudkyne podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku, či:

- rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
 - bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa mohol s obhajcom radiť o spôsobe obhajoby,
 - rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu,
 - bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon stanovuje za trestný čin, ktorý mu je kladený za vinu
 - dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin,
- odpovedal zhodne „áno.“

Stanoviskom prokurátora a obhajcu bolo, že navrhujú prijať vyhlásenie obžalovaného.

Súd v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku a podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že dokazovanie v rozsahu

v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykoná sa iba dokazovanie v súvislosti s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené listinné dôkazy a to správy na obžalovaného a síce odpisy jeho registra trestov a výpisy z evidencie priestupkov.

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že tento bol doposiaľ 1 x súdne trestaný a to rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 1T/45/11 zo dňa 05.05.2011, právoplatného dňa 05.05.2011 pre trestný čin podľa § 188 Tr. zákona a iné, na trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov. Z uvedeného trestu bol podmienene prepustený Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 2Pp 52/15 s uložením skúšobnej doby 3 roky, teda do 22.06.2018. Súd predbežnou otázkou vyriešil osvedčenie obžalovaného zo zákona, keďže Okresný súd Bratislava I na mnohonásobné žiadosti tak v prípravnom konaní vyšetrovateľa PZ ani v súdnom konaní zákonného sudcu nereagoval.

Z výpisu z evidencie priestupkov obžalovaného vyplýva, že tento bol doposiaľ jedenkrát priestupkovo prejednávaný a to pre priestupok na úseku dopravy v roku 2019.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd u obžalovaného prihliadol na spôsob spáchania trestnej činnosti, na jej závažnosť, následok, na charakter trestnej činnosti, na poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy a prevýchovy (§ 34 ods. 4 Trestného zákona). U obžalovaného prevažoval pomer poľahčujúcich okolností, pričom poľahčujúcou okolnosťou u neho bolo, že spáchanie trestnej činnosti priznal a túto oľutoval (§ 36 písm. l) Tr. zák.), ako aj napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (§ 36 písm. n) Tr. zák.). U obžalovaného súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť.

Súd v danom prípade pri ukladaní trestu obžalovanému použil i ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. e), ods. 4 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Obžalovaný sa od začatia stíhania rozhodol pre dôslednú spoluprácu s OČTK a od počiatku priznával svoju vinu zo spáchania skutku a rovnako tak úprimne spáchanie skutku oľutoval. Na tomto postoji obžalovaného k vlastnej trestnej zodpovednosti k spáchanému skutku sa nič nezmenilo a rovnaký postoj zachovával aj v rámci hlavného pojednávania. Je potrebné poukázať na to, že boli splnené všetky zákonom ustanovené podmienky na to, aby prokurátor s obžalovaným vykonal konanie o dohode o vine a treste, a takúto dohodu aj s jej zákonom upravenými benefitmi s obžalovaným uzavrel. Je zrejmé, že k takémuto postupu nemá obžalovaný možnosť prokurátora reálne prieť. Súd teda konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a skutok oľutoval. K trestnej činnosti sa opakovane priznal už aj v prípravnom konaní. Zároveň tento napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Súd v danom prípade poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR z 27.06.2017 sp.zn. Tpj 55/2016 podľa ktorého, ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b, písm. c) Tr. zák. (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd uložil obžalovanému za použitia ustanovení o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., ako aj § 39 ods. 3 písm. e) Tr. zák. trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby a to vo výmere 3 rokov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní päť rokov spolu s uložením probačného dohľadu nad správaním obžalovaného ako aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas skúšobnej doby.

Podľa názoru súdu takto uložený trest postačí na nápravu a prevýchovu obžalovaného, ako aj na zabezpečenie ochrany spoločnosti. Súd opätovne poukazuje na postoj obžalovaného k prejednáwanej veci, doznanie a oľutovanie trestnej činnosti. Zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného nebolo preto potrebné riešiť uložením nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Trest, ktorý súd uloží páchatelovi má v sebe spojiť jednak moment trestnej represie a prevencie vo vzťahu k samotnému páchatelovi a jednak moment výchovného pôsobenia na spoločnosť ako takú. Trestnú represiu a prevenciu je potrebné ponímať v každom individuálnom prípade vyvážené. Prípadné

povýšenie momentu trestnej represie by malo za následok exemplárne potrestanie páchatel'a, čo by bolo v hrubom rozpore s účelom trestu vymedzenom v § 34 Tr. zák.

Súd je toho názoru, že takto uložený trest u obžalovaného môže splniť svoj účel z hľadiska individuálnej prevencie, tak aj generálnej prevencie, zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om a vytvoriť podmienky pre jeho výchovu, aby viedol riadny život a mohol sa popri výkone podmieneného trestu zaradiť do spoločnosti.

V súlade s návrhom znalca, ktorého znalecký posudok strany nežiadali oboznámiť, súd obžalovanému neuložil žiadne ochranné liečenie, nakoľko nie sú z psychiatrického hľadiska na to splnené podmienky, pričom jeho pobyt na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tunajšom súde.